

Aktivity pro děti

Básničky

JAK TO MAJÍ ZVÍŘÁTKA?

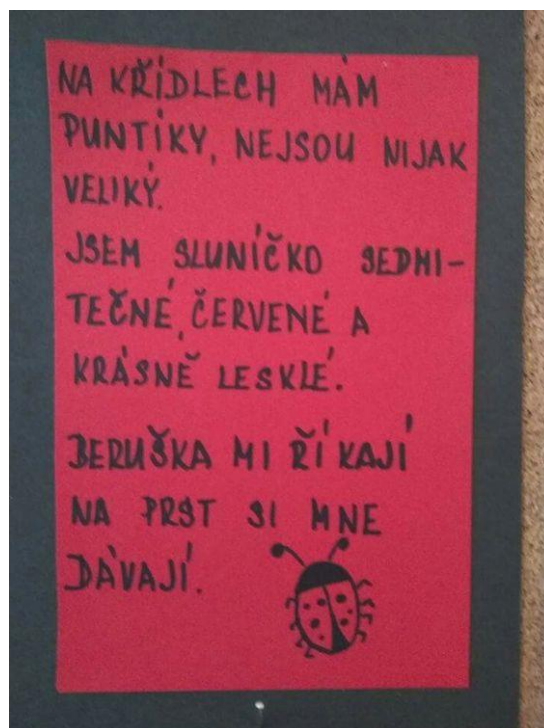
Kdo nás pustí za vrátka?
Velká, malá zvířátka.
Kráva, myš a prasátko,
štěně, kotě, telátko.
Co to moje uši slyší?
To se kočka zlobí s myší.

Jaro tůká na vrátka,
máme malá koťátka.
Hrají si tu tiše právě,
sněženka se choulí v trávě.
Na koťátka směje se,
klubíčko to třese se.
Že ho chytí koťátka,
odkoulí ho za vrátka.

Motýl

Pestrý motýl sluší jaru,
sosáček má od nektaru.
Třepetá se tam a zpět,
nevynechá žádný květ.

Spíme v pelíšku

V hlubokém a temném lese
veverka si šišku nese.
Nese si ji do pelíšku,
raduje se, že má šišku.

Dá si hlavu na šišku,
spinká ve svém pelíšku.

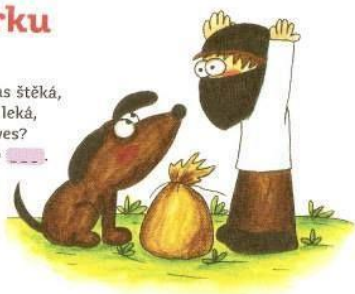

K brzkému usnutí může pomoci například představa hlubokého a temného lesa i povídání o teplém veverčím pelíšku. Klidně básničku několikrát šeptem zopakujeme - děti mají opakování rády a mazlivá slova „šiška“, „pelíšek“ navodí atmosféru pro klidné usínání.

Hádanky

Na dvorku

Víte, kdo tak nahlas štěká,
kdo zloděje v noci leká,
kdo uhlídá dům i ves?
Ano, správně, je to _____

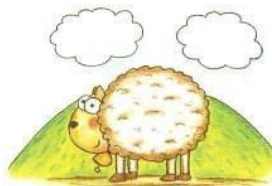
Vidí myšku, hned ji chytí,
očima si přitom svítí.
Každý kluk i holčička
ví, že je to _____

Obilí i zrnko máku
hned si vezme do zobáku.
Zato snáší vajíčka.
Kdopak je to? _____

kočička slepička ovečka

KNIHOVNA MĚSTA PLZNĚ

Bílý kožich chundelatý,
na krku má zvonec zlatý.
Z nebe nebo z kopečka
přiběhla k nám _____

Trávu mění na mlíčko,
k tomu bučí maličko.
Poznali jste? Sláva!
je to totiž _____

Je to zvíře chrochtavé,
neustále špinavé.
Navíc není králem v krásě!
Poznali jste? Je to _____

kráva prase pes

Na louce

Kdo má tělo pruhované,
oblétává louky, stráně?
Kdo pro nás med dělá?
Správně, je to _____

Krásné kresby na křídlech,
až se z toho tají dech.
Koho jsem to chytila?
Asi nejspiš _____

Motá nitě, křeččí není!
Plete síť, rybář není!
Až své síťe usouká,
poznáte v něm _____

beruška pavouka motýla

Na krovky i nad zadeček
nakreslila sedm teček
jedna broučí dceruška.
Která? Přece _____

Na slunci se jeho krovky
lesknou jako šperků stovky -
slunce ho tak převlíká.
Koho? Přece _____

včela kobylky střevlika

Všechny luční noty znají,
tak od rána koncert hrají.
Do travnaté postýlky
večer skáčou _____

O TŘECH KÚZLÁTKÁCH

OBRÁZKOVÁ POHÁDKA

„GHACHÁ“

SMÁLA SE „TY JSI
! NAŠE MÁMKA ČISTOU
A KRÁSNĚ BÍLOU.“ TĚDY BĚŽEL DO
STRČIL DO MUKY, AŽ JÍ MĚL CELOU BÍLOU, A UZ
ZASE UHANÍ ZPÁTKY K

UŽ SE VRACELA Z TRHU MÁMA

JEN CO UVIDĚLA PŘED

OPLOŽILA, SKLONILA

ROZBĚHLA SE A POŘÁDNĚ NABRALA NA

AŽ OPLETĚL DO

PRYČ, ODEMKNULA

CHYTRÝM A POSLUŠNÝM

ZA ODMĚNU SLAPKOU

SE ODBELHAL

A SVÝM

DALA

SLAPKOU

V ŽILA MÁMA SE TŘEMI
MALÝMI „JEDNOU ŠLA MÁMA DO MĚSTA
NA TRH. „NIKOMU NEOTVÍREJTE“, PŘIKÁZALA

JEN CO ODEŠLA, UŽ SE OZVALO ŤUKÁNÍ

NA „**OTEVŘETE, TO**

JSEM JÁ, VAŠE MAMINKA. „GHACHÁ“

SMÁLA SE „TY JSI ! MÁŠ MOC HLUBOKÝ

HLAS!“ TĚDY BĚŽEL KE KOVAŘI, ABY MU VYKOVAL

„ZA CHVÍLI BYL ZPÁTKY.“ „**OTEVŘETE,**

TO JSEM JÁ, VAŠE MAMINKA“ ŘÍKÁ TENKÝM HLAŠKEM.

„HLAS MÁŠ JAKO MAMINKA“ ODPOVÍ

„ALE UKAŽ“ STRČIL DO

SVOU ŠPINAVOU ŠEPOU

Jak jsme měly štěňátka

Hana Miroldová

Stalo se to, když byl dvorek plný jarních louží. Zrovna jsem si zouvala v předsíni boty, když se z kuchyně ozval tátův hlas: „Tak se mi zdá, že už má Zina štěňata.“ - Konečně! Vystřelila jsem na dvůr s rozvázanými botami! Ještě jsem zaslechla maminku, jak volá: „Počkej, tam nesmíš, pokouše tě!“

Doběhla jsem k boudě a rovnou strčila hlavu dovnitř. V tu chvíli to ze tmy zavrčelo a zablýskly se bílé zuby. Odskočila jsem jako čertík na pérko, ale že se tam uvnitř něco malého vrtí, toho jsem si všimnout stačila. Tak je to přece pravda! Naše Zina, až do téhle chvíle moje nejvěrnější kamarádka, která teď ale na mě najednou vrčí jako na cizí, má opravdu štěňátka. Proč mi je nechce ukázat? Vždyť jsem se na ně tolik těšila a chtěla bych si na ně jen trošičku sáhnout a pohladit je. Psí maminku jsem totiž ještě nikdy neviděla. Jenže Zina si postavila hlavu - a tak já taky.

Sedla jsem si na převrácený škopek blízko boudy, žalovala jsem, výtčala i přemlouvala - a čekala, až si to Zina rozmyslí a pustí mě blíž. Seděla jsem tak skoro do tmy. Zina z toho nejspíš usnula. V boudě bylo tajemné ticho jako v zámku psí Šípkové Růženky. Pak přišel tatínek a odvedl mě domů. Vykládal přitom něco o tom, že psí maminky dělají moc dobře, když ke štěňátkům nikoho nepouštějí, protože v prvních dnech jsou ještě slepá a příliš slaboučká ...Bylo mi najednou jako těm štěňatům a usnula jsem, sotva jsem se dotkla postele.

Ráno mi to nedalo. Donesla jsem Zině snídani, kastrůlek mléka a nalámaný chleba. Zdržovat jsem se ale nemohla, musela jsem utíkat do školy.

Ale hned po obědě jsem se zase usadila na škopku. V boudě se cosi mlelo a chrulo. Natahovala jsem krk a kulila oči, ale blíž jsem se neodvážila. Cítila jsem, že mě Zina pozoruje. Štěňata asi pila, potom usnula. Zkusila jsem zazpívat „Černé oči, jděte spát“ a pak všechny ukolébavky, na které jsem si vzpomněla. Zdálo se mi, že to i Zinu potěšilo. Položila si hlavu na přední tlapy a zavřela oči. Vtom mě něco napadlo. Opatrně jsem vstala a přitáhla škopek trochu blíž k boudě. Zina loupla jedním okem, ale zůstala klidná. Pak jsem si všimla, že miska na pití je prázdná a doběhla jsem do kuchyně pro vodu. Pomalu jsem pokládala misku na zem, skoro u samé boudy. Zina nic. Vylezla až za chvíli a musela mít hroznou žízeň. Hltavě pila a ničeho si nevšímala. Teď byl vchod do boudy volný. Stačilo by jen natáhnout ruku ..., ale neudělala jsem to. Seděla jsem dál bez hnutí a jen očima hledala ve tmě štěňata.

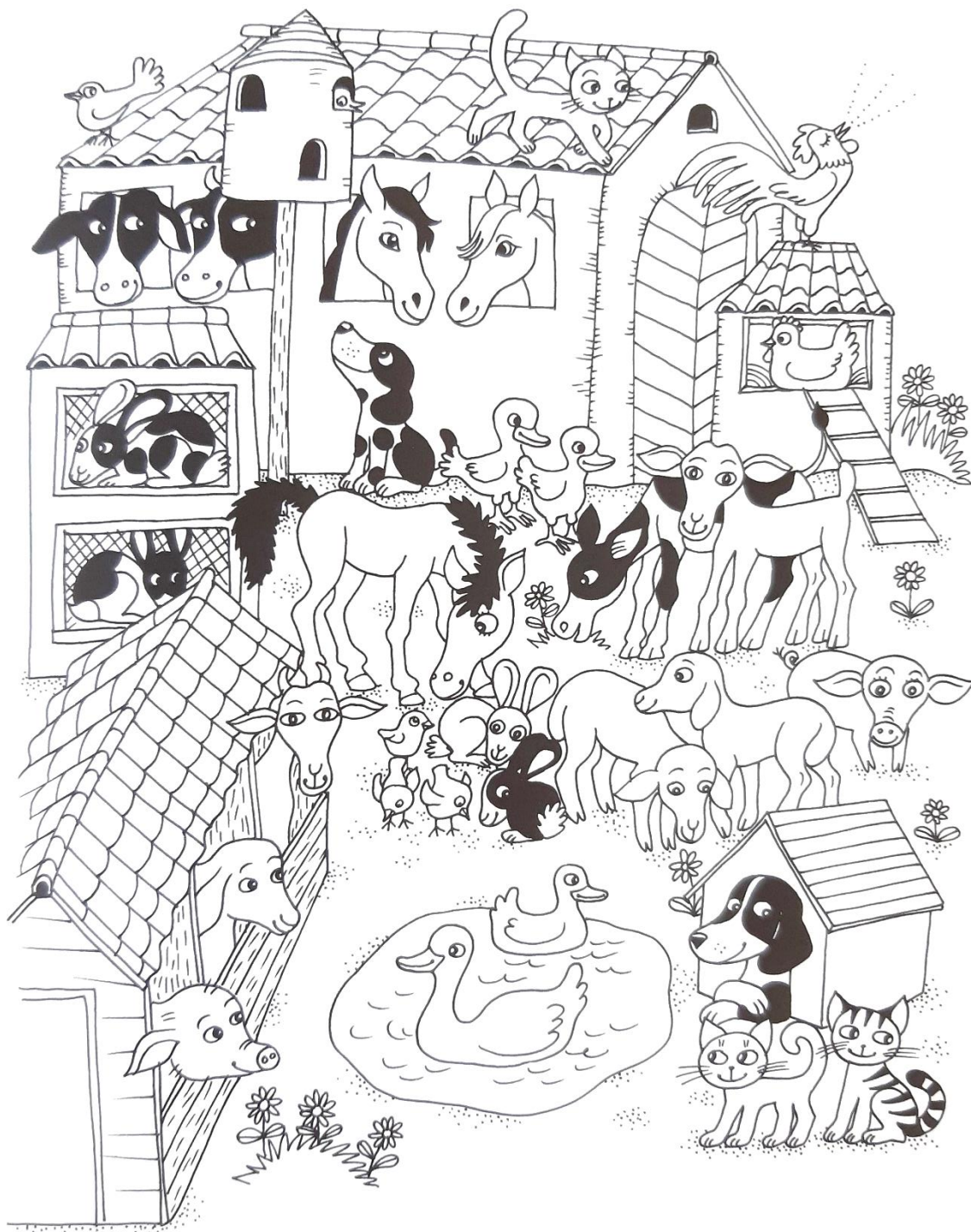
Zina se rychle olízla a vklouzla dovnitř. Z dlouhého sezení mě začaly brnět nohy, taky mi už byla zima a ke všemu se dalo do deště. Kdybych byla rozumná, už dávno bych se sebrala a utekla domů. Jenže to přece nešlo. Nakonec jsem se ale rozhodla: budu počítat do padesátí a pak jdu domů. A se Zinou, s tou si už nikdy hrát nebudu. Když jsem byla u třiceti sedmi, Zina vystrčila z boudy hlavu, podívala se na mě trochu ze strany a její oči říkaly: „Ty jsi ale holka bláznivá.“ Pak se pomalu vysoukala ven, protáhla se, zívla a odběhla na dvůr.

Skoro jsem se lekla. Neodvážila jsem se pohnout, jen jsem koukala, jak si Zina bezstarostně skáče v loužích, až jí bláto stříká na záda. Zastavila se a taky na mě koukala. Zkusila jsem udělat maličký krůček k boudě, ještě jeden a dřepa jsem si na bobek. „Co teď asi udělá Zina?“ Ale ta už se zase klidně honila po dvorku. Tak jsem tedy pomalu natáhla ruku do teplé tmy a ucítila jsem něco heboučkého a kulatého. Malinké drápky mě zašimraly na ruce a mokřý čumáček hledal v mé dlani. Vtom mi něco zafunělo za krkem a drsný jazyk mi přejel po tváři. Zina mě lehce odstrčila a vlezla do boudy. Tak jsem se tedy dočkala. „My máme štěňátka,“ provolávala jsem a skákala v loužích. Abyste rozuměli, tím „my“ jsem myslela Zinu a sebe.

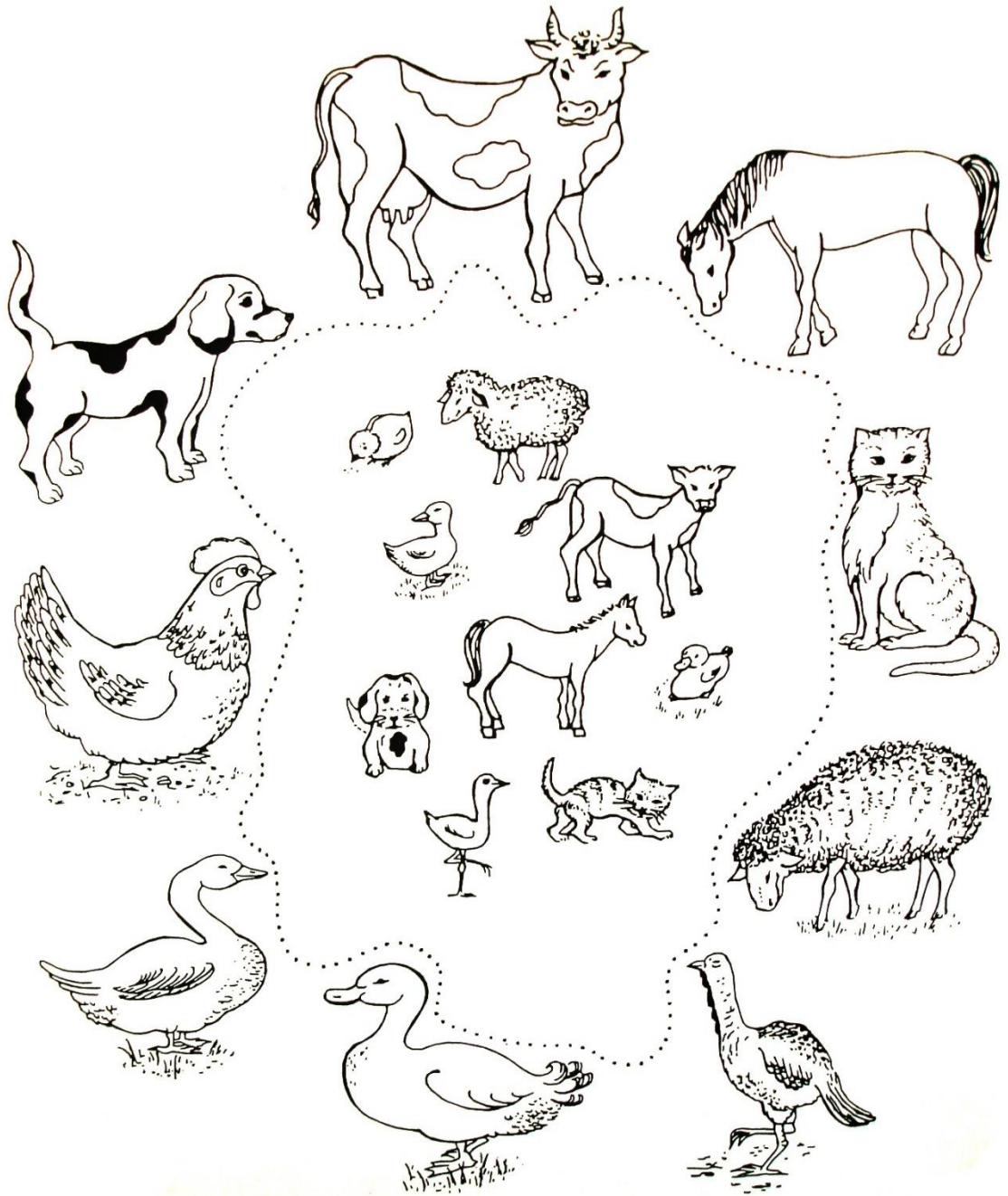
(Sluníčko, roč. 16, č. 6)

Pracovní listy a úkoly

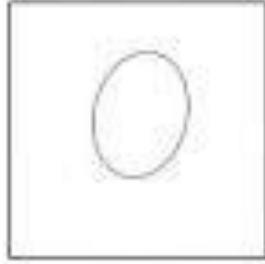
- 1) Pozorně se podívej na obrázek a zkus najít všechna zvířátka. Poznáš, kde které zvířátko bydlí? Jak se jejich domečky jmenují? Nakresli také cestu, kudy se každé zvířátko dostane do svého domečku.

2) Jaká mláďata vidíš na obrázku? Spoj je s jejich zvířecí maminkou a řekni, jak se jmenují. (ovce – jehňátko, fena – štěňátko atd.)

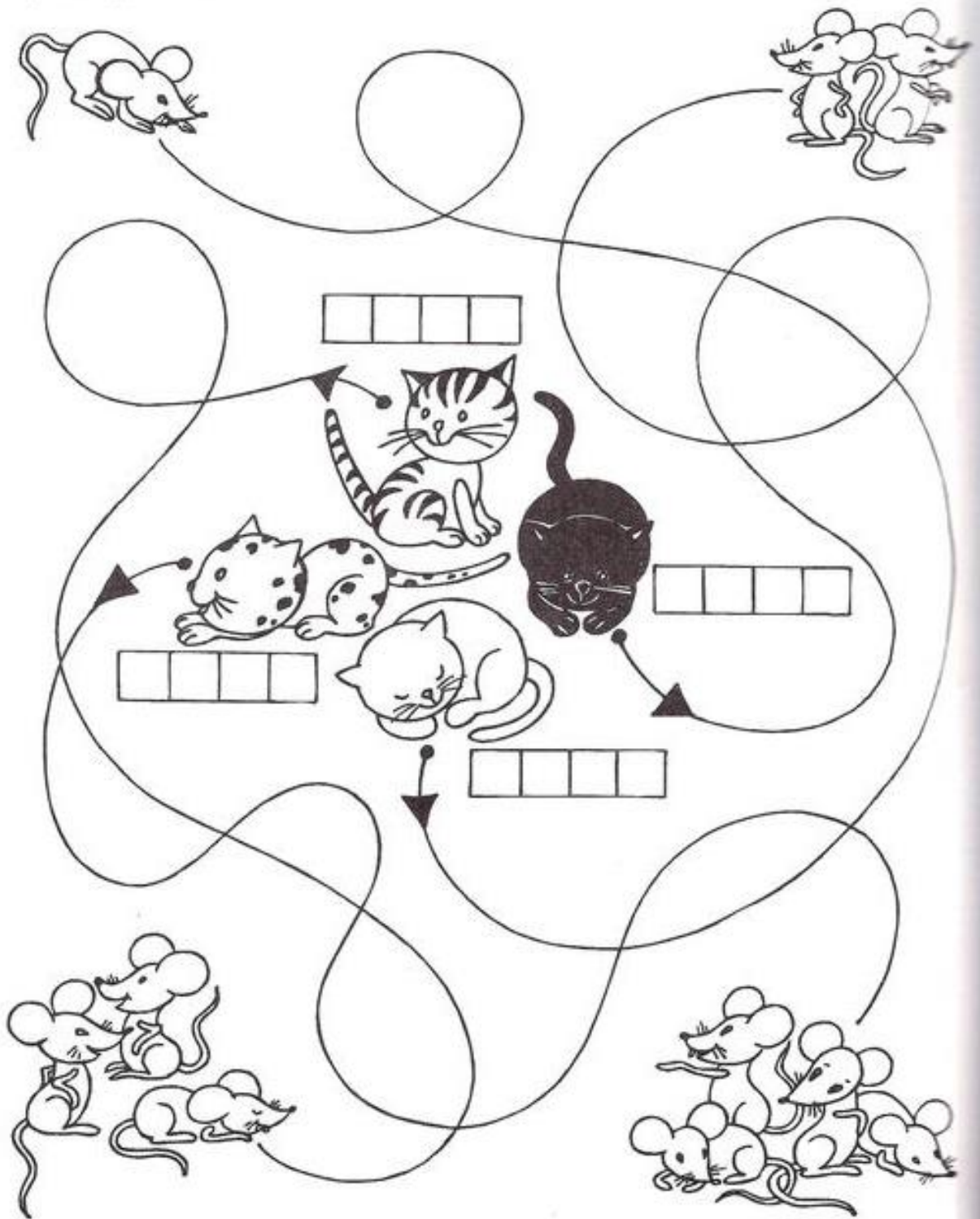
- 3) Na venkově lidé chovají spoustu domácích zvířat. Nechovají je ale na hraní a mazlení – chovají je proto, že jsou v něčem užitečná. Spoj zvířátka s obrázky podle toho, co užitečného nám lidem dávají. Zkus vymyslet ještě další zvířata, která jsou něčím užitečná.

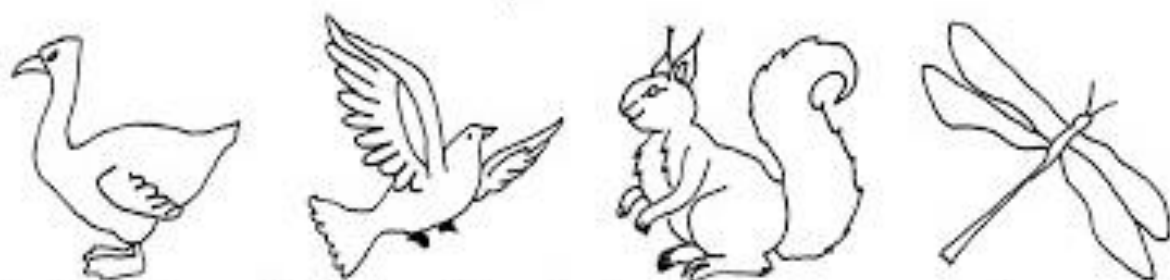
- 4) Kočky jsou výborní chytači myší. Dokážeš spočítat, kolik se každé kočce podařilo chytit myši? Vybarvi u každé kočky tolik okének, kolik chytily myši.

Která kočička chytily 1, 2, 3 nebo 4 myši?

• Vybarvi stejný počet okének.

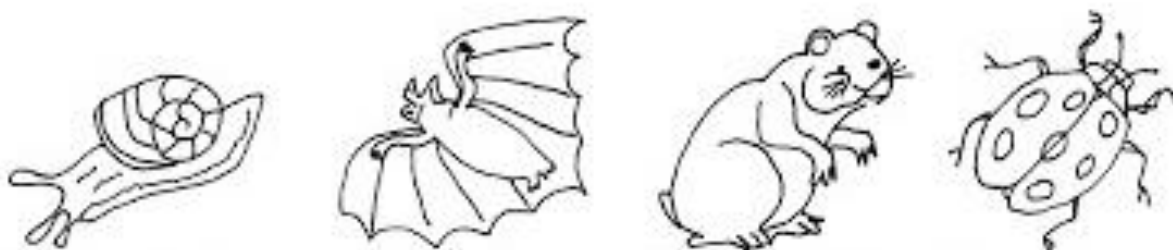
5) Vybarvi zvířátka podle popisu.

Vybarvi zvířátko, které je hned před vaškou.

Vybarvi všechna zvířátka, která jsou za zajičkem.

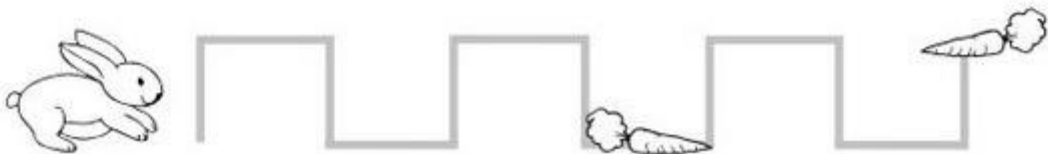

Vybarvi všechna zvířátka, která jsou před beruškou.

Vybarvi zvířátko, které je hned za ovečkou.

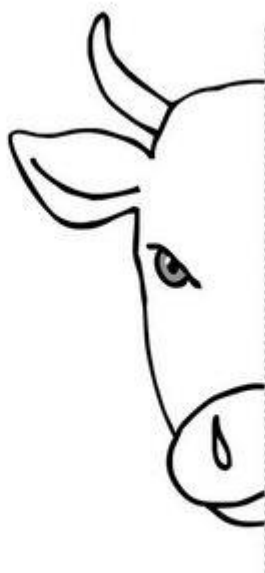
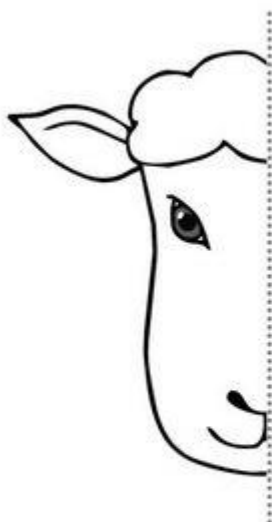
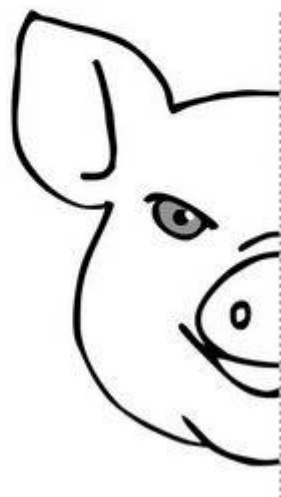
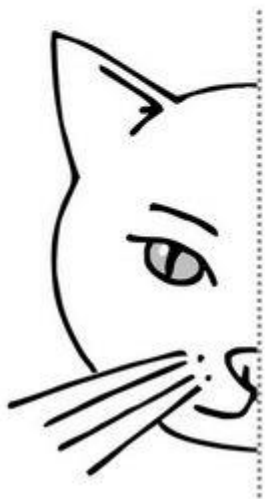
- 6) Jak se které zvířátko pohybuje a kam míří? Obtáhni co nejpřesněji šedé čáry, které vedou od zvířátek.

Nápady pro Aničku

7)

DOKRESLI PRAVOU PŮLKU HLAVY ČTYŘ DOMÁCÍCH ZVÍŘAT. POZNÁŠ, KTERÁ ZVÍŘATA TO JSOU?
NAKONEC CELÉ OBRÁZKY VYBARVI.

Nápady pro Aničku

Tvoření

1) Skládání z papíru – pejsek a kočička

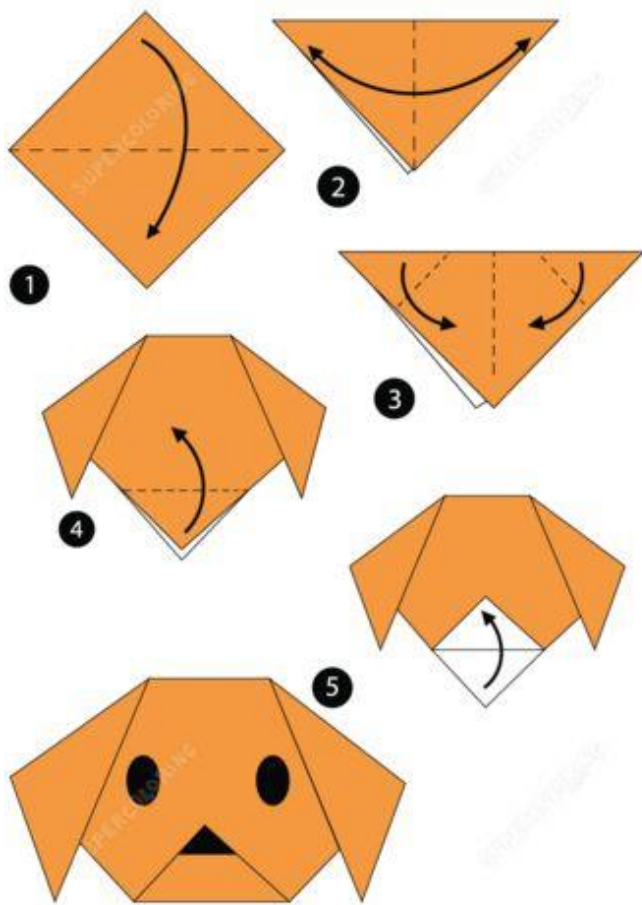
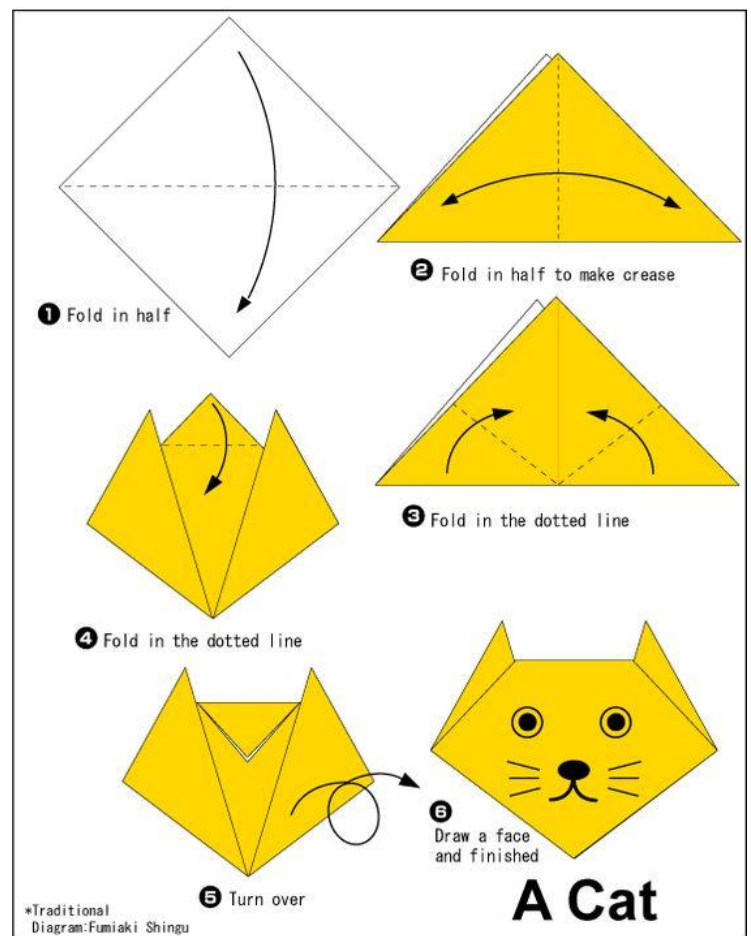

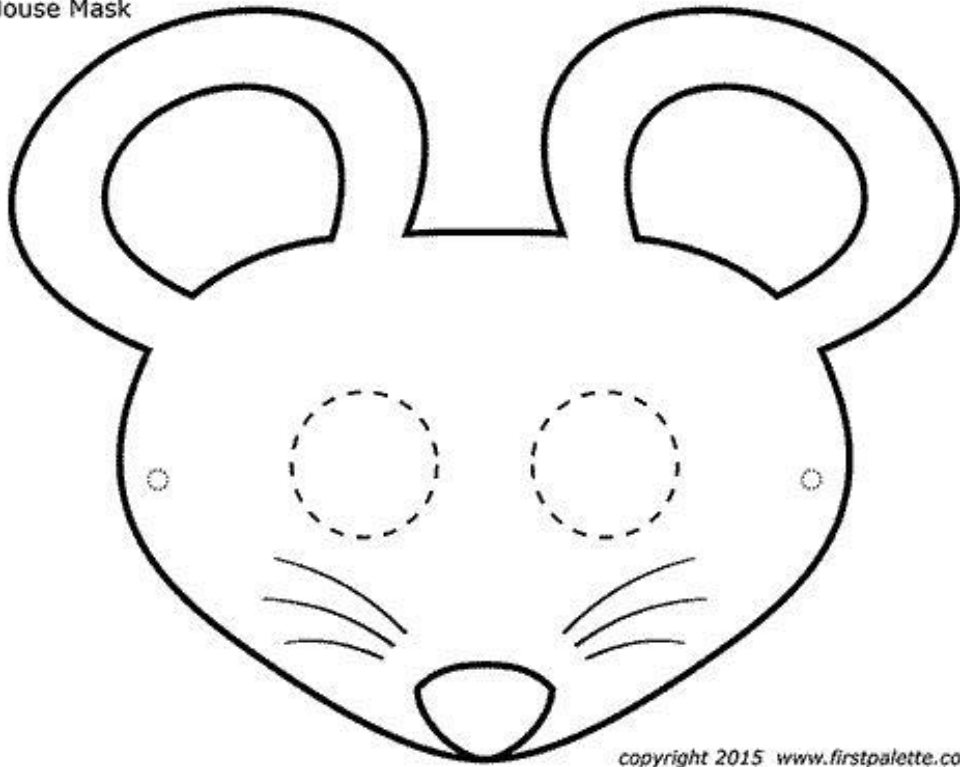
Image printed on www.paperaircraft.com. For personal use only; reproduction is prohibited.

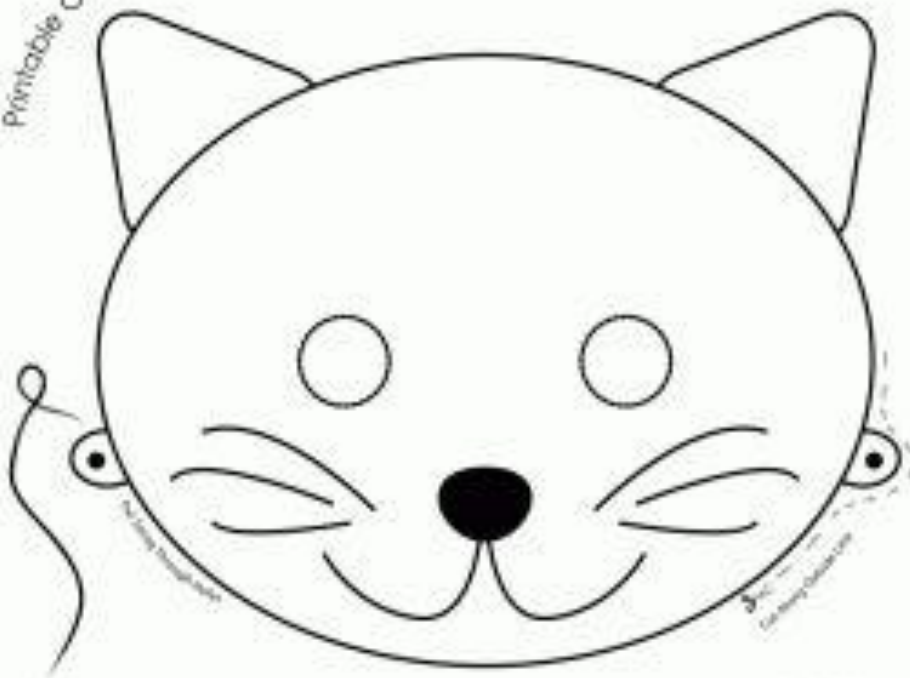
- 2) Masky z papíru – Na čtvrtku nebo papírový talíř si namaluj hlavu zvířátka. Vybarvi ji, vystřihni a spolu s rodiči vyřízněte otvory pro oči. Děrovačkou nebo nůžkami udělejte po stranách otvory. Jimi protáhněte gumičku (nebo i provázek) a u otvorů zavažte. Můžete využít i přiložené šablony kočky a myši.

Mouse Mask

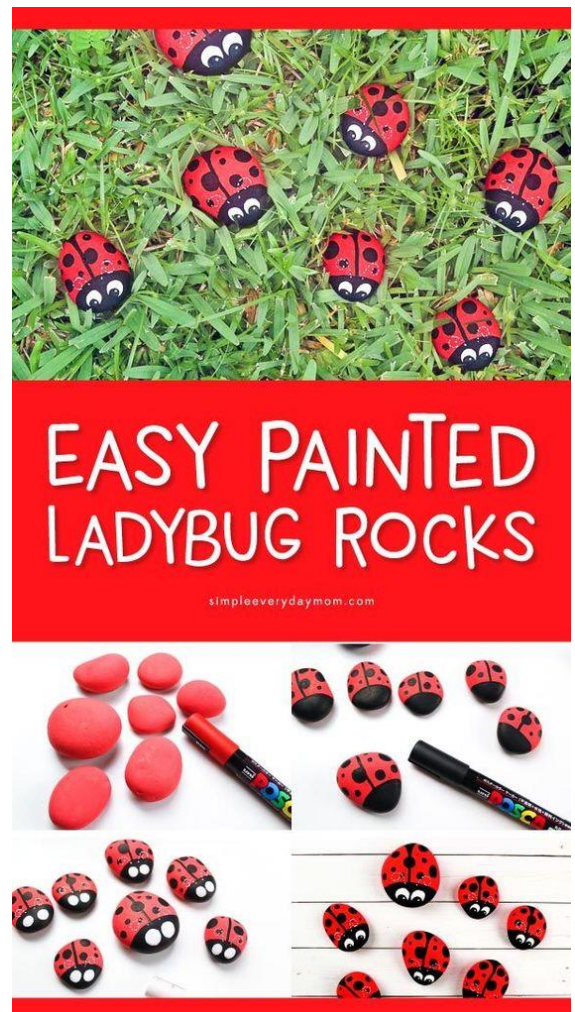
Printable Cat Mask

- 3) Housenka se jménem – Zkuste si podle obrázku vyrobit housenku s vlastním jménem. Z barevného papíru si vystřihnete kolečka (podle délky jména). Na kolečka napíšete velkým tiskacím písmem vaše jméno a slepíte lepidlem. Housenku můžete dotvořit nalepením tykadel nebo nožiček.

- 4) Berušky z kamenů – Na berušky budete potřebovat středně velké oblázky. Ty můžete pomalovat temperovými barvami nebo lihovými fixami. Beruškami si můžete ozdobit zahradu nebo květiny v květináči.

Úkoly na ven/na procházku

JARNÍ

PROCHÁZKA

OBEJMI STROM, MA' TED' HODNĚ SÍLY

 NAJDI ZVÍŘÁTKO, KTERÉ JE MENŠÍ NEŽ TVŮJ PALEC

PŘIVONĚ SI KE KYTIČCE

  UKAŽ, CO:

- létá
- leze
- plave
- běhá

POSLOUCHEJ... SLYŠÍŠ PTÁČKY?
ZAPÍVEJ SI S NIMI!

SÁHNI SI NA HLÍNU

ZAVŘÍ OČI A NECH SE HLADIT
SLUNEČNÍMI PAPRSKY

 STUL SE DO TRÁVY A
POMALU VSTÁVEJ JAKO
KLÍČČÍ SEMENKO